

Emil Leahu - 95

director-adjunct la Școala Nr. 8 (1965-1969) și, apoi, director la Școala Nr. 27, pe care a preluat-o de la zero, când terenul era o imensă băltoacă, a supravegheat construirea ei, a extins-o în 1977 și a adus-o, după 11 ani de directorat, în rândul școlilor de elită din Municipiul Bacău. În urma evenimentelor din august 1968, când trupele Pactului de la Varșovia, cu excepția celor române, au invadat Cehoslovacia, devine locțiitorul comandantului Gărzilor Patriotice de la Inspectoratul Școlar, iar în 1970 a fost numit și șeful artileriei Gărzilor Patriotice din județul Bacău, coordonând instruirile și aplicațiile aferente. Pentru calitățile sale a fost avansat, în mai 1977, cu ocazia Zilei Independenței României, la gradul de maior în rezervă, dar la începutul anilor '80 a renunțat la funcția deținută în Statul Major al Gărzilor Patriotice băcăuane, ocupându-se doar de pregătirea elevilor din școală. Trăind, după ieșirea la pensie, la „umbra zilei de ieri“, nonagenarul de azi n-a avut deloc astâmpăr și, după ce la 75 de ani și-a răscolit arhiva, dând peste caietele cu mii de versuri, și-a adus aminte că a avut și preocupări literare, debutând cu poezia *Mama*, în revista *Frământări* a liceenilor de la „Ferdinand I“, și publicând apoi, poezie și reportaje, în ziarele militare *Scutul Patriei* și *Glasul Armatei* (1956-1958). Făcând o primă selecție, a debutat editorial cu volumul de poezie *Reflecții târzii* (Editura Fundației Culturale Cancicov, Bacău, 2000, Prefață de Vlad Sorianu), urmate de alte două volume similare – *Lumini în amurg* (Editura Casa Scriitorilor, Bacău, 2005) și *La umbra zilei de ieri* (Editura Fundației Culturale Cancicov, Bacău, 2006, Postfață de Petru Scutelnicu) –, de cartea de povestiri *Amintiri cenușii* (Editura Casa Scriitorilor, 2006), de monografia *Satul Obârșia din județul Bacău* (Editura Vicovia, Bacău, 2008) și, la aceeași casă editorială, de amintirile grupate sub titlurile *Pe drumurile vieții* (2009) și *Augustina* (2011). Membru activ al cenaclurilor „Avangarda XXII“ și „Octavian Voicu“, al Corului „Balada“ și al Uniunii Naționale a Cadrelor Militare în Rezervă a mai publicat creații literare în revistele și publicațiile *Ateneu*, *13 Plus*, *Viața băcăuană* și *Plumb*, aceasta acordându-i, în 2008, Diploma de Excelență pentru poezie.

N. 18 ianuarie 1925, în Bacău – m. 15 noiembrie 2002, la Piatra Neamț. **Filolog**. Fiul Lucreției (n. Huțu), casnică, și al șefului de tren Costache Leahu. Mezinul unei familii cu șase copii, a copilărit și a învățat în orașul natal, unde a absolvit cursurile Liceului „Ferdinand“. Între anii 1945 și 1949 e student al Facultății de Filologie din cadrul Universității „C. I. Parhon“ din București, avându-i printre profesori pe G. Călinescu, Iorgu Iordan și Tudor Vianu. La absolvire devine, pentru un an, profesor al Catedrei de limba și literatura română de la Școala Medie Nr. 1 din Bacău (azi, Colegiul Național „Ferdinand I“). În vara anului 1950 urmează un curs de perfecționare metodologică la Predeal, în urma căruia e detașat, în interes de serviciu, la Școala Pedagogică de Băieți băcăuană, unde funcționează până în septembrie 1956. Cooptat în activul subsidiar al Cabinetului Pedagogic al Inspectoratului Școlar Regional Bacău este o perioadă inspector școlar, dar și secretar al cenaclului literar „George Bacovia“ (1954-1956). Organizator al cercurilor pedagogice ale profesorilor de limba și literatura română (1956-1960), din 22 ianuarie 1959 trece din nou la catedră, predând obiectul pentru care s-a specializat la liceele „Vasile Alecsandri“ și „Lucrețiu Pătrășcanu“ (azi, Gheorghe Vrănceanu) din Bacău. În 1961 se transferă, din motive familiale, la Piatra Neamț, activând până la pensionare (1987) ca profesor de limba română la Liceul „Calistrat Hogaș“. Ales responsabil al Cercului pedagogic al profesorilor de limba și literatura română din oraș (1961-1966) și președinte al Filialei Piatra Neamț a Societății de Limbă și Literatură Română (1962-1968), frecventează cenaclurile lite-

rare „Slova Nouă“ (1962-1965) și „Calistrat Hogaș“ (1969-1972), contribuind la cizelarea creațiilor celor ce au citit în cadrul acestora. Atât în perioada băcăuană, cât și în cea nemțeană susține o bogată activitate publicistică, fiind o prezență constantă în paginile ziarelor **Steagul roșu** și **Ceahlăul**, precum și în revistele de specialitate. Preocupările sale s-au îndreptat atât spre studiul operei și personalității lui Ion Creangă, spre dezvoltarea limbajului pamfletar al lui Tudor Arghezi și a facturii romantice a nuvelistului Costache Negruzzi, cât și spre găsirea unor noi valențe ale operei lui Calistrat Hogaș, văzut nu doar ca prozator, ci și ca poet, ori a corespondențelor stilistice în poezia română contemporană. Ca stilistician a contribuit la elaborarea manualelor școlare, fiind coautor al volumelor *Limbă și Literatură Română pentru clasa a X-a* (Editura Didactică și Pedagogică, București, 1978, cu ediții ulterioare) și *Limbă și Literatură Română pentru clasa a XI-a* (idem, 1993), folosite până la apariția manualelor alternative. Împreună cu fostul său elev, profesorul Aurel Jâmneală, a publicat volumul *Poetică și stilistică pentru elevi, studenți și profesori. Sinteze teoretice și comentarii de text* (Editura Egal, Bacău, 1999) și, tot în calitate de coautor, volumul *Literatură Română. Comentarii. Analize. Sinteze, pregătire rapidă – sistematizată – eficientă pentru Bacalaureat 2000-2003* (Editura „Grigore Tabacaru“, Bacău, 2000). Sărbătorit, cu prilejul împlinirii a 75 de ani, filologul băcăuan rămâne în memoria contemporanilor drept o figură emblematică a învățământului din cele două județe, un „dascăl veșnic tânăr“, cum l-a numit profesorul Dumitru Tătaru.